

[Hem](#) > ... > [Penningfordringar](#) > [Europeiskt Betalningsföreläggande](#) > England and Wales

Europeiskt betalningsföreläggande

England och Wales

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Det finns inte något särskilt förfarande för betalningsförelägganden i England och Wales. En kärande kan emellertid ansöka om så kallad tredskodom (*judgment by default*). Det europeiska betalningsföreläggandet är tillgängligt vid gränsöverskridande tvister inom EU.

1.1 Användningsområde

Förfarandet med tredskodomar är en del av den vanliga civilprocessen i England och Wales. Så snart en kärande väckt talan (se "[Hur man går till väga - England och Wales](#)") bör svaranden svara inom 14 dagar från det att han eller hon tog emot stämningen. Om svaranden inte svarar på käromålet kan man be domstolen meddela en tredskodom (dvs. besluta att svaranden ska betala beloppet på fordran eftersom inget svar har inkommit). Käranden bör göra detta så snart som möjligt efter det att 14-dagarsfristen har löpt ut. Så länge domstolen inte har tagit emot en begäran om meddelande av dom kan svaranden fortfarande svara på stämningen. Om domstolen tar emot svarandens svar före kärandens begäran prioriteras det svaret även om det har ingetts för sent.

Om en kärande inte begär meddelande av dom inom sex månader från det att fristen för att inge svaromål har löpt ut "vilandeförklaras" (stoppas eller avbryts) målet. Det enda en kärande i så fall kan göra är att ge in en ansökan till domstolen om att vilandeförklaringen ska hävas.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Tredskodomar kan meddelas i nästan alla typer av mål i tvistemålsdomstolarna i England och Wales. De begränsas inte till penningfordringar och fordringar till följd av ett avtalsförhållande. Såvida det inte uttryckligen är förbjudet enligt rättegångsreglerna (även kallade civilprocessreglerna) kan en tredskodom begäras av käranden i alla tvistemål i England och Wales med undantag av mål som rör leverans av varor, som omfattas av 1974 års lag om konsumentkrediter (*Consumer Credit Act 1974*).

För att erhålla en tredskodom måste käranden lägga fram bevis för att han eller hon har uppfyllt de processuella kraven och för att svaranden har underlåtit att uppfylla de processuella kraven.

Enligt del 8 i civilprocessreglerna får dessutom ett alternativt förfarande undantagsvis tillämpas i mål där en kärande vill att domstolen ska fatta ett beslut i en fråga som sannolikt inte innebär att en viktig faktisk omständighet bestrids, eller om detta förfarande tillåts i särskilda rättsprocesser. Vid sådana omständigheter kan en tredskodom inte meddelas.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Det finns ingen övre gräns för fordrans ekonomiska värde.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Som påpekats ovan är förfarandet för tredskodom en del av den vanliga civilprocessen. Det är inte ett särskilt förfarande såsom i många andra medlemsstater. Användningen av detta förfarande är valfritt i så mening att tredskodom inte automatiskt beviljas om svaranden underlåter att svara på en stämning inom den föreskrivna fristen. Denna tidsfrist anges tydligt på den stämningsansökan som delges svaranden. För att erhålla en tredskodom måste käranden antingen begära eller ansöka om tredskodom. Alternativt kan käranden välja att inte gå vidare med talan.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Twister mellan företag eller personer i olika medlemsstater regleras av olika lagstiftning, framför allt rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, känd som Bryssel förordningen.

Det europeiska betalningsföreläggandet gör det lättare för borgenärer att driva in obestridda (dvs. godtagna) penningfordringar i gränsöverskridande mål inom EU. Förfarandet är valfritt och kan väljas i stället för befintliga förfaranden.

1.2 Behörig myndighet

En tredskodom kan erhållas från både grevskapsdomstolen och från *High Court*. Käranden bör inge sin ansökan till den domstol vid vilken han eller hon väckt sin talan. Domstolen kan kontrollera att svaranden inte har ingett något delgivningskvitto eller svaromål och att tidsfristen för att inge dessa handlingar har löpt ut.

Förfarandet sker i enlighet med de allmänna behörighetsreglerna för domstolar i England och Wales (se faktabladet om "[Behörighet](#)"). Om en fordran understiger 100 000 pund (i mål som rör personskada 50 000 pund) bör talan väckas vid grevskapsdomstolen, om inte käranden anvisas en annan domstol. Fordringar som understiger 10 000 pund kan prövas i grevskapsdomstolen inom ramen för småmålsförfarandet. Detta är ett enkelt och informellt förfarande för att lösa tvister, ofta utan behov av advokat. Vid fordringar över 100 000 pund kan talan väckas antingen i *High Court* eller i grevskapsdomstolen. Målets natur och komplexitet avgör vilken domstol som är behörig.

Mer information om de processuella reglerna för tredskodomar i dessa domstolar finns på justitieministeriets webbplats.

1.3 Formella krav på ansökan

Utöver de formella kraven ovan, dvs. att käranden har följt korrekt förfarande vid väckandet av talan och att svaranden inte har svarat i tid, beror de formella kraven för att erhålla en tredskodom på typen av fordran.

Om fordran avser ett specifikt belopp behöver käranden i regel endast inge en ansökan om tredskodom. Sådana ansökningar handläggs vanligtvis av domstolens administrativa personal, snarare än en domare. I sådana fall kontrollerar domstolspersonalen att svaranden inte har inkommit med något delgivningskvitto eller svaromål, att relevanta tidsfrister har löpt ut och att käranden har försett domstolen med nödvändig bevisning.

Om fordran avser ett ospecifiserat belopp måste käranden inge en ansökan till domstolen. I sådana fall prövar en domare ärendet. Domaren avgör om det behövs en domstolsförhandling och vad käranden måste inge för att hjälpa domaren att avgöra vilket belopp käranden har rätt till, t.ex. vilket bevisning som ska lämnas.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

För båda typerna av fordringar är det obligatoriskt att använda ett standardformulär.

Om fordran avser ett specifikt belopp och domstolen har utfärdat stämningen skickar domstolen formulär N205A – *Notice of Issue (Specified Amount)* till käranden. Formuläret innehåller en del som käranden ska fylla i och skicka tillbaka till domstolen för att begära en tredskodom om svaranden underlåter att svara på stämningen inom den föreskrivna fristen. Det finns anvisningar om hur formuläret ska fyllas i.

Innan käranden fyller i formuläret bör han eller hon noga fundera över hur han eller hon vill att svaranden ska

betala skulden. En kärande kanske vill att pengarna ska betalas med en gång men har kanske större chans att få betalt om delbetalningar tillåts under en viss period. Detta beror på svarandens ekonomiska omständigheter.

Om käranden väcker talan via [Money Claim Online](#) kan en begäran om tredskodom också göras till domstolen online.

Om fordran avsåg ett ospecificerat belopp fick käranden formulär N205B – *Notice of Issue (Unspecified Amount)* från domstolen när talan väcktes. Detta formulär innehåller även en del där käranden kan be domstolen förordna att svaranden är skyldig att betala fordran. Domstolen avgör vilket belopp svaranden bör betala. Detta kallas att meddela dom till ett belopp som ska fastställas av domstolen (*entering judgment for an amount to be decided by the court*).

I vissa typer av mål krävs att en ansökan har gjorts för att en domare ska kunna fastställa huruvida en tredskodom kan beviljas. Dessa inbegriper mål där fordran delges en svarande i en annan jurisdiktion, där svaranden är en stat, kronan eller en person eller ett organ som inte kan bli föremål för ett civilrättsligt förfarande. En ansökan är också obligatorisk om talan avser ett barn eller en patient, eller vid en skadeståndstalan som en make riktar mot den andra maken. I sådana mål bör [formulär N244 \(Application Notice\)](#) användas.

Många domstolsformulär, däribland N244, finns att tillgå på [justitieministeriets](#) webbplats. Alla formulär kan erhållas från tvistemålsdomstolarna i England och Wales.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Precis som i alla övriga typer av mål finns det inget krav på att man måste rådgöra med eller företrädas av en advokat. Huvudregeln är emellertid att man bör rådgöra med en advokat om fordran överstiger 5 000 pund, och särskilt om den rör komplicerade frågor. Närmare detaljer om när det är lämpligt att företrädas av en advokat finns i faktabladet om att väcka talan vid domstol.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Eftersom en begäran eller ansökan om tredskodom är en del av det ordinarie förfarandet vid ett tvistemål i England och Wales måste käranden väcka talan på vanligt sätt – se faktabladet om väckande av talan i domstol. I allmänhet måste en stämningsansökan innehålla uppgifter om parterna, en kort redogörelse för talans föremål, vilket belopp som yrkas och huruvida det fordrade beloppet faller inom en av följande kategorier:

- Högst 10 000 pund.
- Mer än 10 000 pund, dock högst 25 000 pund.
- Mer än 25 000 pund.

I en talan som avser personlig förlust eller personskada ska käranden ange om han eller hon förväntas få

- högst 1 000 pund,
- mer än 1 000 pund.

Om en käranden inte kan ange tvisteföremålets värde ska han eller hon ange ”jag kan inte säga hur mycket jag förväntar mig att driva in”. Formuläret innehåller anvisningar till både käranden och svaranden om hur formuläret ska fyllas i.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Utöver ansökningsformuläret ska käranden inge ett käromål med följande uppgifter:

- En kort redogörelse för de faktiska omständigheterna.
- En förklaring (i förekommande fall) att käranden har särskilda typer av skadeståndskrav.
- Närmare detaljer om eventuell ränta som fordras.
- Alla övriga uppgifter som krävs för typen av fordran enligt rättegångsreglerna.

Om domstolspersonalen kan utfärda en tredskodom måste de förvissa sig om att svaranden har delgetts käromålet, att svaranden inte har svarat inom den föreskrivna fristen, och att svaranden inte har betalat fordran.

Om dessa villkor är uppfylla utfärdar domstolspersonalen en dom till förmån för käranden i vilken det anges hur mycket svaranden ska betala, när betalningen ska göras och till vilken adress pengarna ska skickas. En kopia av domen skickas till käranden och svaranden.

Om det ankommer på en domare att fatta ovannämnda beslut (eftersom fordran avser ett ospecificerat belopp), kan domaren avgöra om en förhandling är nödvändig eller huruvida ytterligare bevisning krävs. Detta kallas att ge direktiv. Så snart domstolen har fattat ett beslut skickas ett föreläggande till käranden och svaranden. Domaren kan ge direktiv om att fordran antingen ska omfattas av småmålsförfarandet eller bli föremål för en dispositiv förhandling.

Vid den dispositiva förhandlingen ger domaren antingen mer detaljerade direktiv om exempelvis de handlingar och den bevisning som behövs för att domaren ska kunna fatta ett slutligt beslut om beloppet, eller beslutar vilket belopp svaranden ska betala, om det rör sig om ett enkelt mål som inte kräver någon lång förhandling.

Vilket av dessa alternativ som väljs beror på det sannolika skadeståndsbeloppet, hur sannolikt det är att svaranden kommer att bestrida skadeståndsbeloppet, och huruvida domaren anser att det finns tillräcklig bevisning i de tillgängliga handlingarna i målet för att kunna fatta ett slutligt beslut i målet.

En domare använder vanligtvis inte den dispositiva förhandlingen för att fatta ett slutligt beslut om inte skriftlig bevisning som inkommit till domstolen skickades till svaranden minst tre dagar innan den dispositiva förhandlingen skulle hållas.

Efter den dispositiva förhandlingen anger domstolspersonalen vad domaren beslutade i ett föreläggande. Kopior skickas till käranden och svaranden.

Om svaranden inte bor i England eller Wales måste domstolen, utöver ovanstående, förvissa sig om att den enligt relevanta internationella avtal osv. har befogenhet att pröva och döma i saken, att ingen annan domstol har exklusiv behörighet, och att talan har delgetts i vederbörlig ordning.

1.4 Avvisning

Domstolen avvisar en ansökan om tredskodom om sökanden inte har uppfyllt villkoren i rättegångsreglerna. En tredskodom kan t.ex. inte meddelas om civilprocessreglerna för käromål eller delgivning av handlingar inte har följts. Domstolen avvisar också en ansökan om tredskodom om käranden inte tillhandahåller den bevisning som domstolen kräver (se ovan). Förutsatt att dessa processuella bestämmelser följs beror frågan huruvida domstolen prövar motiveringen för fordran innan den utfärdar en tredskodom (som påpekades ovan) på huruvida fordran avser ett specifikt belopp och huruvida den faller inom den kategori av fordringar som endast på begäran kan prövas av en domare (se punkt 1.3).

1.5 Överklagande

Om domstolen inte beviljar en ansökan om tredskodom beror detta vanligtvis på att käranden inte har följt det föreskrivna förfarandet. Käranden kan inte överklaga detta beslut. Om domstolen vägrar att bevilja en tredskodom kan käranden i regel börja om och delge svaranden en ny stämningsansökan i enlighet med förfarandena och kraven i civilprocessreglerna.

Ett beslut om tredskodom som felaktigt meddelats kan ändras eller upphävas på begäran av svaranden. En begäran kan göras om ändring (t.ex. nedsättning av beloppet om en del av skulden betalades innan domen) eller upphävande (ogiltigförklaring) av tredskodomen.

Om käranden har anledning att tro att käromålet inte nådde svaranden innan tredskodomen har han eller hon en skyldighet att inge en ansökan till domstolen om upphävande av den tredskodom som beviljades till förmån för honom eller henne.

1.6 Bestridande

Tredskodomsförfarandet kan endast användas om svaranden underlåter att bestrida eller bekräfta mottagandet av fordran inom den föreskrivna fristen (se ovan). Om svaranden bestrider fordran fortskrider handläggningen av målet på sedvanligt sätt.

Om en svarande vill att en tredskodom ska upphävas eller ändras efter att den har beviljats måste han eller hon snabbt inge en ansökan till domstolen om att upphäva eller ändra domen. Domstolen kan ändra eller upphäva domen om den anser att det finns goda skäl att göra detta eller om svaranden har goda utsikter att med framgång bestrida fordran.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider fordran inom den föreskrivna fristen fortskrider handläggningen av målet som en vanlig bestridd fordran på det sätt som beskrivs i faktabladet om väckande av talan i domstol.

Eftersom tredskodomsförfarandet är en del av det ordinarie civilrättsliga förfarandet är en sådan överföring inte möjlig i England och Wales. Om en tredskodom däremot upphävs till följd av ett framgångsrikt bestridande måste målet eventuellt börja om eller en svarande ges möjlighet att bestrida fordran. Vad som sker avgörs av domaren mot bakgrund av omständigheterna i målet.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Tredskodomsförfarandet kan endast användas om svaranden underlåter att bestrida eller bekräfta mottagandet av fordran inom den föreskrivna fristen. Det är endast då en kärande kan inge en begäran eller ansökan om tredskodom.

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Tredskodomen är ett avgörande som käranden kan verkställa mot svaranden. Det förfarande som måste följas för att erhålla ett sådant avgörande beskrivs i punkt 1.3.4 ovan.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Som beskrivits ovan kan svaranden be domstolen att ändra eller upphäva tredskodomen (dvs. ändra villkoren i domen eller helt ogiltigförklara den). Detta räknas inte som ett överklagande i egentlig mening, eftersom ansökan prövas av samma domstol som skulle ha prövat det ursprungliga målet om svaranden hade ingett ett svaromål. Domstolen kan ändra eller upphäva tredskodomen om den anser att formfel har begåtts eller att svaranden har goda utsikter att med framgång bestrida fordran eller om det finns goda skäl för att ändra eller upphäva domen.

Var och en av parterna kan överklaga ett beslut om att upphäva eller inte upphäva en tredskodom, efter att ha inhämtat tillstånd från antingen den domstol som fattade beslutet eller appellationsdomstolen.

Länkar

[Justitieministeriet](#)

[Domstolsadresser](#)

■ Senaste uppdatering: 17/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.